

นิทาน เรื่องเล่าตำนานอ่าวพระนาง

ย

ย ย ย ย ย ย ครั้งก่อนโน้นมีหมู่บ้านใหญ่สองหมู่บ้าน ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเล

หมู่บ้านทางทิศตะวันออกมีหัวหน้าคือดาวาปราบกับยายบามัยย หมู่บ้านทางทิศตะวันตกมีตายนมดิ่งและยายรำพึงเป็นหัวหน้า ทั้งสองหมู่บ้านเป็นคู่อริกัน ยายบามัยยกำลังกล่อมลูกซึ่งเกิดใหม่ อ่า...เอ้อ...นอนเสียเจ้าเหอนนอนให้หลับดิย แม้สื่อทั้งสี่มาช่วยพิทักษ์รักษาอาบนำลูกเหอมาป้อนข้าวช่วยรักษาเจ้าทุกเวลา มาช่วยพิทักษ์รักษาแต่ความไข้อย่ามาไกลเหอ

ย

ดาวาปราบ : เอย อีบามัยเอย มิงช่วยแลลูกบุญให้ดินาย กู้อี้ไปออกทะเลทิศปะตินโน้นย ไครมาแอบทราบแลลูกบ่าวเรา ยมิงอย่าเชื่อใจเพื่ออีเป็นคนบ้านโน้นมันยิ่งหมามายลูกย พอเรามีลูกมันอีกจาซุ่นเหมือนปลาถูกทุบย แลทีที่มันไปขอลูกบนบานกับเทวดาย กูว่ามันเพื่อนเหมือนหมาผ่นหรือจู้แล้ว ปะไปแล้วนะไอ้ลูกขี้เทียนหัวหึ่งสุดสวาทของปะ

ยายบามัยย : จานขาดท้อผิดหวังเหมือนคนพลัดหนาย ต่อไคมันอีตักันสักทีย รมมิงรบกูกันอยู่ได้ ย นี้ถ้าไอ้บุญมันใหญ่ ยะมันชวนกันรวมหัวมีหวังเป็นกองทัพงูเห่าแมนย แผ่นดินทิศปะห้วนอนกับทิศปะตินต้องแยกเป็นเสียง ๆ บุญเหอ...ต่อไคมันมะอีเป็นจิงสักทีย มิงช่วยให้ปะกับลุงยมดิ่งดิกันได้ มะอีให้รถเข็นกับบริสสักลั้งเหมือนรายการผ่นที่เป็นจิงเลยลูกเหอ

ย

ย ย ย ย ย ย ฝ่ายหมู่บ้านทางทิศตะวันตก ยายรำพึงกับตายนมดิ่งนั้นอยากได้ลูกไว้เซยชมย เพราะอยู่กันมานานแล้วแต่ไม่มีลูกย สองคนผัวเมียคิดไปบนบานศาลกล่าวกับเจ้าทะเล ที่ตนเชื่อถือ

ย

ยายรำพึง : พี่ยมเซพี่ยมย เราก็แก่เฒ่ากันแล้วจนวนาย ไชรบ้านโน้นมันมีลูกย เราไม่มีย หรือว่าเดินเป็นหมัน

ตายนมดิ่ง : ย รำพึงมิงอย่าหกลูกพันนั้นย กูว่ามิงทำผิดผีโหรสักสิ่งไม่สิ่งหนึ่งก็สิ่งหนึ่งย กูว่างานย กูไปไหว้บนบานกับ เจ้าทะเลย มิงเตรียมอาหารให้คือยาบูตเน่าหลววย เอาเร็วไอ้พวก ขี้ข้าเรอ ๆ ย ไปทำอาหารกับข้าวได้แล้ว

ยายรำพึง : ย เออ...อย่าปลาซั้งซั้งย น้ำซุบลูกอีกย แกงหมงพร้าวไ้บ้านย

อ้อพุงปลาย ออย่าลิมเอา ย ผักเหนาะไปด้วย

คนใช้ : ค่ะ ๆ ครับ ๆ ย เออ ๆ อะไรคือ ๆ หา ๆ ว่าพริอ ๆ

ยายรำพึง : เดียวเหอะ

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย จะขอกราบบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ย ย ย ย ย ย ว่าเออว่าเหลือศักดิ์สิทธิ์

ย ย ย ย ย ย จะขอกราบบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ว่าทอยจำจาเหอสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ย ย ย ย ย ย ช่วยนิมิตสิ่งดีให้เรามีลูกหญิงชายสักคนได้ช่วยสนช่วยแก้

ย ย ย ย ย ย ให้เรามีลูกหญิงชายสักคนได้ช่วยสนช่วยแก้

ย ย ย ย ย พระจันทร์นั่งทับราหู ย ว่าเอาไว้หนึ่งทับราหู

ย ย ย ย ย พระจันทร์นั่งทับราหู ย ว่าทอยจำจาเหนือหนึ่งทับราหู

ย ย ย ย ย ท่านจงดูจงแก้ให้มีลูกหัวปีท้ายปีให้สุขชีในปีนี้ ย ย ย

ย ย ย ย ย ให้มีลูกหัวปีท้ายปีให้สุขชีในปีนี้

ย

ย ย ย ย ย เตือดร้อนไปถึงพญานาคย พญานาคเห็นใจสองสามภรรยา ย จึงโผล่ขึ้นมาบนศาลให้สองสามภรรยามีลูกสาวได้

ย

พญานาค : ย สะย สะย รู้อย่างไร เราเห็นและช่วยเจ้าได้ แต่เมื่อลูกเจ้าโตเป็นสาวแล้ว เจ้าต้องยอมให้ลูกสาวของเจ้าแต่งงานกับลูกชายของเรา ลูกชายเราเป็นพญานาคที่วิเศษ สามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ได้เจ้าตกลงหรือไม่

ย

ด้วยความที่อยากได้ลูกจนตัวสั่นทั้งสองจึงรีบตกลง

ย

พญานาคย : ย ย เราจะมาตามสัญญา

ย

(หลังจากนั้นไม่นานยายรำพึงก็ท้อง)

ย ย ย ย ย ย คลอดลูกออกมาเป็นผู้หญิงให้ชื่อว่า โ นาง โ นางเป็นสาวแสนสวยชื่อเสื่องลือไปทั่ว

ย

บุญ : ตันหยง ๆ หยงไหรละน้องละน้องว่าไต้ตันไทรย ตัวบุญเป็นแขกน้องเป็นไทยรักกันด้วยใจนะน้องนาง

นาง : ตันหยง ๆ หยงไหรละพี่แล้วว่าตันดิปลีย ตัวนางเป็นหญิงมันไม่ตือยากให้พี่มาของนาง

บุญ : เอาละ ๆ แล้วพี่จะให้พ่อมาขอ

นาง : ย น้องก็ ย จะรออย่าให้คอยเกินนา

ย

และแล้วเมื่อบุญกลับมาถึงบ้านก็อ่อนนอนพ่อแม่ให้ไปสู้อให้ตาวาปราบและยายบามัยไม่พอใจมากย แต่ด้วยความรักลูกย ตาวาปราบและยายบามัยยอมลดทิวไปขอลูกสาวตายมตึงย ทั้งที่เคยเป็นคู่อริศัตรูกันย ฝ่ายตายมตึงก็มีน้ำใจนักกีฬายอมยกลูกสาวให้ย เพื่อนบ้านทั้งสองหมู่บ้านก็ได้คินคินย วันกำหนดนัดหมายเรื่องแต่งงานก็ได้มีขึ้นย ครอบครัวตายมตึงลิมสัญญาที่ให้ไว้กับพญานาคอย่าสิ้นเชิง

ให้.....โห...ฮิ้ว....

ให้.....โห...ฮิ้ว....

ให้.....โห...ฮิ้ว....

ขบวนขันหมากก็มาถึง

จุดเทียนเวียนนวนเรามาหลายคนวนเอยวนเวียนย ลมพัดสะบัดเปลี่ยนเรามาจุดเทียนเวียนเอยเวียนนวน

-ย มะพร้าวของใครปลูกไว้หน้าไต้โบน้ำมันพืชขอสักลูกจะเอาไปปลูกทำพันธุ์

-ย จุดเทียนเวียนควายพีเห็นแมวหลายวังขึ้นบนหลาย ถ้าน้องรักพีขอให้แมว ย ย นึกินปลา

ใครยังลูกกรุดมาแลงมาแลงลูกนาว ใครยังลูกสาวมาแลงลูกเขยเอวอะเอวเฮยลูกเขตดาวาย วาย วาย วา ๆ

ย ย ย ย ย ในระหว่างพิธีหมั้น ขบวนพญานาคก็ได้โผล่ขึ้นมาอย่างไม่คาดฝัน พญานาคต้องการเจ้าสาว

ย ย ย ย ย ศิษย์ทศจักรทะเลจึงได้เกิดขึ้น ย ข้าศิษย์ลขนสยของร่องบันทิกเริงบุกทัพสรรพอลังการสารอลงกตย บทขจรคลาดบาทจรคลาดาพยุหียนย คินพยุหุทธิย ดุจพสุธาฟ้งดั่งพสุธายกย ตายมดิงเห็นว่าท่าทางจะลูกกลมไปไกลย จึงพาลูกสาวหนีย ตาวาปราบเห็นเขาก็โกรธหว่าตายมดิงจะพาลูกสาวหนีย จึงชักดาบขว้างเข้าใส่ตายมดิงหลบทันดาบจึงปลิวหายไป

ย ย ย ย ย ขณะนั้นได้มีพระฤาษีบำเพ็ญตบะอยู่ในถ้ำเห็นเหตุการณ์วุ่นวายก็ออกมาห้ามปรามย

ฤาษี : หยุดเถอะโยม เราหยุดแล้วแต่ท่านยังไม่หยุดย อมิตพุทธย พุทธังสะระนังย คะจามีย อะเหอย อะเหอย เราโกรธย แล้วจะบอกให้เราจะสาบทุกอย่างให้เป็นหิน ย โอม.....เพียง

เหลือเชื่อแต่ไม่เหลือเสื่อสิ้นคำสาบย ผู้คนเครื่องใช้บ้านเรือนกลายเป็นภูเขาเป็นถ้ำและเกาะแก่งในทะเลย เรือนหอกลายเป็นถ้ำพระนางย ข้าวเหนียวกวนในงานกลายเป็นสุสานหอยย ๗๕ย ล้านปีย พญานาคที่พยายามว่ายน้ำหนักกลายเป็นบ้านหงอนนาคย บริเวณที่พญานาคลึงเกลือกกลายเป็นหมู่บ้านหนองทะเลย ส่วนดาบของตาวาปราบปลิวไปตกที่หมู่บ้านกระบี่น้อยกระบี่ใหญ่ย สถานที่ทุกแห่งยังมีปรากฏอยู่ตามตำนานจนถึงทุกวันนี้